

vždy nevadilo. Tuto brainstormingovou orgii právě přerušilo donesení jídla. Toho dne, nezvykle na tradice personálu místní restaurační ozdravovny, jídlo bylo doneseno najednou. Nastalo zhodnocení zvoleného výběru jídla samozřejmě s porovnáním okolních obsahů talířů na stole. A v tuto chvíli naděje si první vzpomněl na protislužbičku, jež mu vytáhla především trn z prdele a zvolil téma: „A co administrátoři?“ A v této chvílce, v níž čichové buňky jsou masakrovány vonícím sosem, ve chvílce, kdy už se zkouší, jestli bodový systém není jen rozmar fantaskního výplodu jejich kolektivní šampónské představitosti, je mysl Lesného nacházející se z inhalovaných aromat v konjunkci mouky a masného výpeku ve snových stavech a v radosti nad osmaženou flákotou masa není schopna registrovat vůbec nic. První se po pronesení svého příspěvku, svojí délkou hraničící s uštěpačnou poznámkou, podíval na tváře jednajících zkřivovaných různou fází slasti, s očima vykazující postupné zmatení a potěšení si v klidu nacpal sousto na jazyk, a tím se distancoval z debaty. Mile a přeněžně, jak je IT filozofům Nonetské univerzity Javy a SQL blízké, narušil posvátný klid kolektivní požírací meditace složitým tématem. Jojo, to se to vyhrává, to se to úspěšně bourá diskuze, když kreativita je zaslepena vůní masa. Každý z nich se propadal do primitivní formy chtiče, která je známá gurmánům a fetákům a první měl radost, že přispěl něčím hodnotným. A snad z mystického spojení protikladů, které se odehrávalo v nadpřirozeném nádechu této restaurace a stále probíhajícího pracovního jednání, se vyvolená IT čtveřice začala žravě věnovat jídlu. Mlčky si cpali kusy jídla do hlavy a za pochvalného mručení navzájem respektovali svůj způsob konzumace. V posledním dějství pojídání hranolek třetí stolovník prohodil, že se ta „soutěž“ na Nonetské pracoviště – pro svoji unikátnost lidí, o jejichž upřímnou selekci se Lesný doposud staral, zkrátka aplikovat nedá a dopil pivo. Lesný právě s oblibou pojídal zbylé hranolky a nechával si mysl matlat naprosto luxusním chuťovým prožitkem z bramborového fragmentu

omatlaného kečupem a tatarkou. (Oni v té restauraci totiž nemají čatní.) Tak! A najednou se přežrané IT pachole Lesný přestal usmívat, protože slovo „nejde“ ve slovníku používal jenom před svou manželkou, a protože byl upřímný, víc to na něj doléhalo. Tak, jak byl IT hlava pomazaná Lesný zvyklý, snažil se znovu popisovat svoje proudy myšlenek, kdyby náhodou se zapomnělo, co říkal, čímž popisoval pracovní řád, jehož smysl prošpikovaný pauzami na polknutí sousta už však nebyl zřejmý ani jemu, ani ostatním stolovníkům – momentálně se oddávajících orgiím chuťových orgasmů. Snažil se ale ve víru své upřímnosti povzbudit své IT nohsledy. Upřímně nemohl, za to, že se jej upřímnost tak drží, navíc ho to plně baví. Oběd byl dobrý, všichni bravurně zvládli dojíst svůj pokrm bez zbytečných záminek k veřejnému pohoršení, nicméně po zaplacení byl IT šéf Lesný jediný, který se při zvedání ze židle zvedl i se stolem. Stůl po vztyčení novopečeného nábytkového operátora Lesného postupně zvedl nedopité sklenice, které zanechali diskutující šamponští IT furianti z nějakého důvodu nedopité, a tím se jejich obsah vylil na ubrus. Suma sumárum: sice jsme na nic nepřišli, ale bylo to dobré. Zápisy však z pracovních schůzek tito lidé nedělají.

Lesný si zkontroloval vývoj své osobní pracovní situace, ale jakoby se nad Vysočanským nebem objevila černá hvězda, která snad zastínila budoucí zkázou katastrof Nonetský, což v kombinaci s výborným obědem z masa a příloh smažených kroupeného pivem tankovým způsobem, že Lesnému se chtělo žít... A vzhledem k tomu, že náhodou upřímně moc pracovat ani nechtěl, tak na třetí hodinu odpolední s úlevou opustil pracoviště. Vstříc za životem!

Ld@ & HovAdoO

Kalindář

• 24.1. se koná akce **Jazový popík pro otrlé - DŘEZZ!** aneb další Hudební večer v cukrárně. Kde: Výtvarná cukrárna, Balbínova 23, Praha 2, start: 18:00, vstup: neznámý.

Bude v Praze tuto zimu 30 dní nasněženo?

Nechť referenční bod je okolí Barré a musí být celý den nasněženo. Počátek měření: konec listopadu 2014.

Aktuální zásněžný skóre k dnešku: 5 dní

Příští číslo Nájezdu: nikdy nevydaná povídka **Geo Vrány: Schizofrenická ponorka /volné pokračování Člověka v Brčále/**. Ilustrováno J.S.Fialou.

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přeči si jej a pak ho někomu dej.

14.1. Radovan, Radovana
Přejeme vše nejlepší!
Radosti je plná vana,
když koupe Radovana,
od brského rána
polonahá Radovana.

Divadelní spolek Bohém

Hledá **divadelního zvukaře**:

- pouštění nahrávek podle scénáře
- zapojení/oživení aparatury (zaškolíme)
- a má chuť si hrát.

Kontakt: **Tonda 731 621 128**

antoncamaj@seznam.cz

FB stránky: **Bohém - autorské divadlo**

V rámci projektu Bulletin Nájezdu

vychází im memoriam přetisk posledního díla Jiřího „Svině“ Fialy: **Přízraky sračkárny Chotěnovské** (30 stran surreálných postřehů z města Mariánsko lázeňského - původně vydané v časopisu Lumpenproletariát revue). Cena: 30 Kč. (info: najezd@gmail.com)

Víte, že: Samizdat,

je ruské slovo původem z ruského disentu, které vzniklo ze složeniny:

SAM - sám, samo

IZDAT - vydání (rusky издательство [izdatelstvo] je vydavatelství)

Tedy samizdat je v překladu: samo-vydání.

Redakce Nájezdu

hledá: **příspěvatele, umělce, výtvarníky**, kteří by chtěli rozšířit redakci Nájezdu.

Dejte vědět Krtkovi nebo na adresu najezd@gmail.com.

Přízraky nonetské 9.

A opět graduje se příběh IT správce Javového a SQL pracovního tábora Antonína Lesného jednoho z přízraků nonetských. Kterýžto měl v tuto hodinu další jednání tradičně se překrývající s dalšími třemi. Ale toto konkrétní jednání lahodící jeho srdci nejvíce, navíc dnes v pátek, se mělo odehrát v restauraci, tradiční to restaurační kóťe, kam dosahují reference Nonetských lokajů a zároveň orientační schopnosti Nonetských programátorů. Takto a jinými rozličnými způsoby IT vůdce Lesný ukazuje svoji lidskou tvář vůči svým blízkým - IT vyvoleným – účastníkům svého jednání. A taky je to možnost, jak si dát v práci pivo. Téma jednání bylo: soutěž mezi týmy. IT abonent řádu řádu v práci Antonín Lesný si šel užít páteční pohody, na oběd, byl spokojen, ale musel přebít nějak to paux pas, kterým ocenil svůj výkon v předešlém propouštěcím jednání, proto taky ve fascinaci šlechtění primitivismu chtěl řešit soutěž, jednak, že jeho myšlenkové asociace řádně zdemolované jeho osobností k ničemu lepšímu nedošly, ale taky zároveň mohl zapojit své zkušenosti a prožitky ze všech školení, které si rád nechal zaměstnavatelem proplácet. IT krutovládce Lesný se začal propadat do svých upřímných hlubin a tak celkem i chtěl, aby se mu rámeček soutěže podařilo sestrojít, čímž by dostatečně svůj svět provětral přívalem pocitu z úspěchu a chemicky vzato se zmatlal vyplaveným endorfinem. Na tyto pocity osobního pomatení již egyptské lékařství, potažmo řecké, římské, čínské, tibetské, japonské, indické, arabské, skythské, íránské, židovské, germánské, staroruské - v oficiálních i šamanských praktikách svorně předepisovalo dát si jointa, nebo alespoň tu marihuanu nějak sníst či vypít. Takto by mohly nastalé euforické účinky ulevit sevření mysli i těla, aby tak člověk svým

chováním neublížoval lidem, a tím, že by taky mohl být ke svým denním můrám více kritický. Tak to - IT pako Antonín Lesný, když naposledy kouřil konopí, tak omdlel. Prostě osud tomu tak chtěl, aby se IT kyber-chaotik Lesný polapil do své upřímnosti a nekriticky přijímal své nápady a tak dokonal se ten krok, ze kterého již není návratu - toliko než katastrofou, že to, co cítí, je TO, co je správné. Ale k dobru věci, které udržovalo koloběh Nonetského šílenství, toto samopředsvědčení se honilo hlavou nejen Lesnému, ale i ostatním třem IT designérům lidských osudů Nonetských postaviček, s tím rozdílem, že to, co cítí právě oni, je ještě správnější.

Avšak navzdory této vysoké koncentraci individualit a jejich personálních šílenství, navzdory takové koncentraci oázy ničím neomezované tvořivosti, bylo toto setkání IT řádu analytických koučů poněkud uspořádané. Kdo nechce debatovat, dá si nějaké maso, kdo chce debatovat - ale myslet si své, dá si špagety, které když bude předpisově pojídat vidličkou a nožem, mu vydrží dost dlouho na to se z debaty kdykoliv odpoutat věnováním se hře ve zručnosti pojídání špaget za minimálního počtu faux pas bodů: za pád špagety z vidličky na cestě k ústům, za pád špagety z úst, za pád špagety na zem, respektive na ubrus. I tyhle IT citlivky v designu morálních standardů jídelnických prohrěšků nedomyslely postihy za odnesení si špagety na nějaké části oděvu, či inverzně pojato: kdo si neodnese žádnou špagetu na oblečení poté, co byla uspořádána špagetová bitva – či konvenční verze: válka jen ze špaget spadlých na zem. Ne, za žádnou cenu nechtěli dostat za své chování během oběda v hospodě červenou kartu, navíc kam jinam by jinak chodili na hotovky za 119 Kč? Ale ten, kdo chce debatovat, si dá něco lehkého, protože sousta lehkého jídla se rychle polykají a člověk může zaujatě debatovat – v případě salátů dokonce nehraje roli ani konzumní teplota. A

hlavně si dá pokud možno to jídlo, co dokáže zkonsumovat bez zbytečných prohrěšků proti společenskému bontonu. A tím se souhra Nonetské IT dokonalosti dohrává, do jednoho ze svých vrcholů, protože to hostinské zařízení je dokonale vybavené: jídelním lístkem s minimálním počtem cizích italských slov. Což je podle IT znalce gastronomie Lesného velmi dobře „vyoptimalizované“, protože tak se třeba vyhne tomu pocitu, který prožil, když zjistil, že gnocchi se jí úplně jinak než pizza. Dokonce ani gnocchi nemá tvar pizzy! To bylo zklamání – *set and settings*, při kterém Lesný došel k takovému prozření v realitě, se mu upřímně nelíbil.

4 postavy příjemně se ulévající z práce – výkonní biskupové Nonetské katedrály Javy a SQL zasedli co nejdál od baru a dali se do díla. Poté, co přečetli jídelní lístek a ověřili, jestli admini nekecali, protože tato IT šlechta se na online jídelní lístky nekouká. Učinili objednávku. Všichni si dali nějaké maso s různě olejem rafinovanou bramborovou přílohou a s tatarou – evidentně IT úderníci budou někde večer těžkým způsobem zavlažovat volátka a tak si připravují mastný základ na večer a taky debata se nebude protahovat, maximálně cestou zpátky do práce. Možná bude bez výrazných příspěvků, ale jednání se všeobecně líbí, proto stolovníci zvolili hranolky, to aby se mohli zaníceně rejpat v jídle a poslouchat, hrájíce na čas pro případ, že by téma bylo obtížné k jídlu. Bylo doneseno pivo. A jednáním zavládla extatická nálada zřejmě z prožitku toho „ostrova svobody“ uprostřed pracovní doby. A s prvním lokem piva IT architekt reality Lesný okomentoval svoji dopolední propouštěcí zábavu... „išue“ tomu říkal a taky očekával zadostiučinění, jak měl dneska pracovní, upřímně těžký den a zároveň uznání, jak to vše dobře zvládá. Ostatní přikyvovali, a aby nemuseli vyjádřit svůj názor, což je paradoxně velice kontrastní chování v porovnání s Nonet-

skými programátory, kteří naopak jako správní IT pankáči názor projevovat potřebují kdykoliv a kdekoliv. Zkrátka nevěděli, ani kdo byl vlastně vyhozen. Čtveřice položila mobily na stůl. Druhý se přidal a věcně shrnul svoji cestu autem do práce, třetí se rozhodl hodnotit svoji včerejší návštěvu restaurace kdesi v Praze. Čtvrtý si prohlížel displej mobilu. Opět se čtveřice IT černokněžníků napila piva. Pak IT zahradník Lesný představil svoji vizi o fungování Nonetského úseku úderného eskadry Javy a SQL. Nad tím se každý zamyslel. A na chvíli mezi upíjením piva přemýšlel, jakou mají pracovní motivaci, kvůli které by makali ještě víc, avšak zadarmo – aby makali z lásky k věci – pro tým! O tom, jestli pracovníci vlastně nějakou motivaci vlastně mají nemohla být řeč. Přece je nám dobře – přece Stín Nonetský dělá dobře na IT duši nám i všem. Čtveřice spojila své myslí do jednoho celku a tato nadmysl vytvořila návrh kombinace bodového systému a dobrovolných zlepšovacích úkolů, aby se mohly pracovní týmy více snažit. Opět se napili piva a po prvních minutách koncentrace na danou tematiku postihli první nedostatek – to ve způsobu zapojení IT údržbářů v oddělení podpory, kteří pracují v jiném režimu. Čtvrtý se vymluvil, že potřebuje něco dořešit k práci a sledoval displej mobilu dál a dál si pil pivo ve svém tempu a vlastním režimu vytržení mysli. Ale nyní v 10. minutě efektivního jednání se celá diskuze nad Nonestkou dokonalostí začala bortit! Ano, to se stalo! Díky synchronnímu pití piva nastalý alkoholický efekt znemožnil IT bratrům v Kyberprostoru konstruktivněji přemýšlet. A tak temný démon ječmene vzal to nejlepší, co měli všichni IT korporátní panáčkové připraveno k vymýšlení a diskuze o dokonalosti byla obohacována vesměs humornými historkami z pracovišť, kde se takové sociálně architektonické experimenty odehrály. Nakonec při ochabování debaty se již mluvilo o báhorkách typu „jedna paní povídala“, ale pro trapnost nahoty svého kreativního myšlení nikdo z nich neuvedl, že to jsou informace z druhé ruky. Dnešek byl šťastný den, proto tlachání vesměs hospodské úrovně jako